

Вибір: мое бачення

Етюди для художника з майбутнього

АБІТУРІЕНТ

Юнака, котрий приїхав з карпатського села на попередній конкурсний відбір до Вищого професійного училища № 21 міста Івано-Франківська, запитали, чому саме цей навчальний заклад вибрал. Адже закінчив художню школу, дипломант Міжнародного мистецького європейського конкурсу "Бескиди і Безчади". І міг би стати професійним художником... Відповідю були здивовані: "Я не хочу після закінчення вишу продавати свої картини на хідниках і вулицях рідного міста". Він прагнув навчатися за фахом "Виробник художніх виробів з металу. Коваль ручного кування".

Бачу свої етюди й художні роботи у красивих виставкових залах, це – мій вибір і моя мрія. А для того, щоб вона стала реальністю, я навчуся у Вас ковальської справи, заробляти гроші, частину яких вкладу в проект "Мое бачення". Це буде постійна виставка художніх полотен та витворів ковальського мистецтва, куди люди приходитимуть не тільки спілкуватися і споглядати красу нашої Землі, вони відпочиватимуть душою і, маю велику надію, зрозумі-ть, що природа без нас, а ми без неї – це просто прах. Тому мій художній салон буде також місцем для полемік, творчих зустрічей, представлення стартапів і, безперечно, оргкомітет еко-волонтерів.

Метал для мене не просто залізо, я відчуваю його запах, бачу його переливи у полум'ї, мене хвилює жар і холод биття його серця, а коли тримаю його на долоні, то виникають одразу ж в уяві викувані образи цвіту папороті, небесного дзвона, благородного оленя, або прикрас на хвіртку біля рідної хати – легких грон калини, стиглих соняшків і птахів...

А ще, коли побачив на сайті ВПУ № 21 відеоролик, як голландський коваль Хууб Сенсен проводить у навчальному закладі майстер-класи, то було остаточно вибірши виміцяти

увагу на роботі якраз з обдарованою молоддю. Ви на добром шляху, бо учні за ескізом вже уміють зробити кований виріб. Якщо ж захочути продовжувати вдосконалювати свої уміння, то навчатимуться проектування в університеті чи академії, представлятимуть свої творчі проекти у світі.

Юним колегам хотів би побажати натхненної праці, розвивати і вносити свою лепту в український культурний простір. Глибше вивчайте

історію розвитку українського ковальського мистецтва, популяризуйте його; вплітайте національні елементи наших давніх майстрів у свої роботи. Таким чином, обов'язково повніте мистецьку скарбницю нашого талановитого народу.

ХУДОЖНИК-ІЛЮСТРАТОР

Виставка Андрія Білінкевича "Мое бачення" стала для училища чимось подібним до паспорту для малюнка: підсилила кольорову гаму, зaintrigувала увагу всіх, підсвітила задум художника. Автора спочатку тільки вітали, а потім почали розпитувати, приносити свої етюди і картини, про-

Сподіваюсь, колись і мені вдасться побачити різні країни світу, познайомитись із багатьма митцями, щоб збагатити своє художнє бачення і словна відчути радість від творчої праці у себе вдома – в Україні.

УЧЕНЬ

...На уроці української літератури, коли першокурсники вивчали повісті “Тіні забутих предків” Михайла Коцюбинського й обговорювали художні фільми, створені за цим сюжетом, один з учнів, Андрій Білінкевич, на цупкому аркуші білого паперу олівцем щось швидко малював, одночасно аналізуючи образи літературних персонажів. Він вимальовував деталі черезесу і топірця Юрка-мольфара. Коли ж малюнок був готовий, одразу заховав його під зошит.

Я попросила показати малюнок. Адже коли добре працює асоціативне мислення і народжуються власні художні етюди з почутого, то це не потрібно приховувати, а розвивати. Тоді Андрій вийняв із папки для ескізів ще інші свої малюнки. Вражала природна чистота, і 3-D-об'ємність, багатоплановість етюдів запропонувала учневі зробити виставку його малюнків у навчальному закладі.

У рамках обласної конференції “Відновлення ковальського мистецтва як одного з найстаріших елементів економічного зростання”, виставку етюдів та картин урочисто було відкрито. Першими і, напевне, найщасливішими гостями на відкритті виставки стали батьки Андрія. Серед кращих учнів, які представляли свої фахові проекти, на конференції виступив його син, розповівши про свої художні роботи в техніці крапкового мистецтва та етюди під назвою “Мое бачення”.

Сергій Полуботко, художник-коваль, директор підприємства “Ковальська фабрика “АРМА”, член Національної спілки архітекторів України та Спілки майстрів народного мистецтва України, заслужений художник України, один з організаторів виставок “Орнаментальне ковальство” та міжнародних фестивалів “Свято ковалів” схвално відгукнувся про обдаровану молодь ВПУ № 21:

– Чудово, що у вашому навчальному закладі учні представляють свої проекти – ковані вироби, художні виставки. У Європі акцентують

помогу.

Завдяки підтримці заступника ВПУ № 21 з виховної роботи Анни Колобанько Андрій став учасником проекту “Молодіжне об’єднання інтелектуалів ВПУ № 21”, після закінчення першого курсу працює над старта-пом “Ілюстрована художня книга”.

Я завершувала писати першу частину своєї книги “Аутсайди сонця” в жанрі “Олюднений пейзаж” і запропонувала юному мистцеві прослухати кілька оповідань, спробувати зробити до них ескізи простим олівцем. Це був перший справжній поціновувач моєї творчості, котрий без жодних запитань, наче чарівною паличкою, упевнено переносив на папір мої думки, мій світ і мое бачення, відчуття сенсу життя та ролі в ньому нашої зорі – Сонця. Він просто вміє слухати серцем і чути душою! А рука малювала красу.

Коли ми представляли свій літературно-мистецький проект у конференц-залі ВПУ № 21, Андрія переповнювало хвилювання: він тримав у руках сигнальний примірник першого розділу книги зі своїми кольоровими ілюстраціями. Хлопець трепетним поглядом удивлявся в тексті першої сторінки: автор проекту творчої співпраці “педагог – учень”: Зіновія Рудик; художник-ілюстратор: учень групи ВХВ-23 ВПУ № 21 Андрій Білінкевич.

Може у когось із читачів скластися враження, що ми в навчальному закладі працюємо тільки з окремими учнями і то епізодично. Ні. У нас розгорнено цілу систему навчально-виховної роботи з обдарованою молоддю.

Зіновія РУДИК,
викладач ВПУ № 21

